

Της **Ντίνας Ρέππα***

Το κείμενο αποτελεί την τοποθέτηση στην αντιφαστική/αντιρατσιστική συγκέντρωση στα Σεπόλια

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ, για να ενώνουμε τη φωνή μας, Έλληνες, πρόσφυγες και μετανάστες, εργαζόμενοι, άνεργοι και νεολαία, για να ενώσουμε τους αγώνες μας ενάντια στη φασιστική και ρατσιστική τρομοκρατία, για να υπερασπίσουμε το δικαίωμα σε ζωή αξιοβίωτη, ενάντια στη σύγχρονη δουλεία του πολέμου και της φτώχειας.

Θέλουμε μέσα απ' αυτή τη συγκέντρωση να υψώσουμε την πάλη μας, τοίχος ενάντια στο δηλητήριο του ρατσισμού και του φασισμού, ενάντια στις επιθέσεις απέναντι στους πρόσφυγες και μετανάστες, ενάντια στους αγωνιζόμενους αυτής της κοινωνίας.

Αγωνιζόμαστε για να περιφρουρήσουμε τις γειτονιές μας, τα παιδιά μας και τα σχολεία μας από το ρατσισμό, τον τρόμο και το φασισμό, τον κοινωνικό αυτοματισμό και τον κανιβαλισμό.

Ξέρουμε ότι η φασιστική ιδεολογία και τα κόμματα της, επιδιώκουν να τα βάλουμε οι φτωχοί με τους φτωχούς για να μείνουν ανενόχλητοι οι πραγματικοί ένοχοι για την καταβύθιση της ζωής μας, οι χορτάτοι αυτού του κόσμου και τα επιτελεία τους, κυβέρνηση, κράτος, κεφάλαιο, ΕΕ και ΔΝΤ και όλοι όσοι υποστηρίζουν την πολιτική τους.

Γ' αυτό η ΧΑ και οι ναζιστικές συμμορίες τα βάζουν με τους διωκόμενους του πολέμου και της φτώχειας, λίγες οικογένειες προσφύγων που θα στεγαστούν στη γειτονιά μας, τα μικρά παιδιά που πηγαίνουν σχολείο μαζί με τα παιδιά μας.

Αλλά ας αφήσουμε να μιλήσουν οι πραγματικοί αριθμοί απέναντι στην προπαγάνδα των φασιστών και του καθεστώτος:

Στη χώρα μας των 10.000.000 κατοίκων, οι πρόσφυγες είναι 62.000. Μάλιστα, από αυτούς οι 20.000 είναι παιδιά κάτω των 18 ετών! Στην Αττική των 5.000.000 οι πρόσφυγες που ζουν εδώ είναι μόλις 15.000, από αυτούς οι 5.000 είναι παιδιά! Σε ποιους επιτίθονται λοιπόν, οι φασίστες; Στους 100 ανθρώπους που θα στεγαστούν στη γειτονιά μας; Αυτοί οι άνθρωποι που ήρθαν κυνηγημένοι από τις βόμβες και την ακραία φτώχεια, που πάλεψαν με τα κύματα για να σώσουν μωρά παιδιά και γερόντους, αυτοί είναι οι εχθροί μας; Στην Ευρώπη των 750.000.000, το πρόβλημα είναι λίγοι βασανισμένοι πρόσφυγες; Από αυτούς κινδυνεύουμε οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι και όχι από τα κοράκια του πλούτου που κάθε μέρα τρώνε τα μεροκάματα μας και τσαλαπάτανε τη ζωή μας;

Θα μας εξισλαμίσουν λέει... Θα βρωμίσουν τον πολιτισμό μας... Ε! λοιπόν, χρειάζεται να πούμε δυνατά! Οι άνθρωποι δε χωρίζονται ανάλογα με την εθνικότητά τους, τη θρησκεία τους, τη γλώσσα τους και το χρώμα τους... Κι αυτό το αποδεικνύουν τα εκατομμύρια των Ελλήνων που ζουν σε άλλες χώρες, οι 500.000 νέοι από τον τόπο μας που μετανάστευσαν μόλις τα τελευταία χρόνια. Μήπως και τα δικά μας παιδιά «βρωμίζουν» τον πολιτισμό των άλλων;

Φέρνουν αρρώστιες μας λένε. ...και μας γυρνάνε 100 χρόνια πίσω, τότε που στέλναν τους λεπρούς στη Σπιναλόγκα. Οι πρόσφυγες δεν είναι διάβολοι με κέρατα. Δεν κουβαλούν καμία επιδημία. Είναι κανονικοί άνθρωποι όπως όλοι μας. Ζουν, αναπνέουν, αγαπούν και μισούν, αρρωσταίνουν και θεραπεύονται. Όποιος άνθρωπος είναι άρρωστος, Έλληνας, Γάλλος, Ιρανός και Σύριος, Αλβανός και Αφγανός, Γερμανός και Ιταλός πρέπει να θεραπεύεται και όχι να στιγματίζεται.

Αλήθεια απέναντι σε ποιους στάζουν τόσο δηλητήριο;

Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες είναι οι δραπέτες από τα σύγχρονα Άουσβιτς του πολέμου και της φτώχειας. Είναι τα θύματα των οικονομικών και στρατιωτικών πολέμων και ανελέητων ανταγωνισμών του κεφαλαίου, των διεθνών πολιτικών και οικονομικών οργανισμών της ΕΕ, του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ και της Ρωσίας, καθώς και των κρατών που τα εκπροσωπούν, την εποχή της πιο βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης.

Γ' αυτό φεύγουν οι άνθρωποι από τον τόπο τους. Γιατί δεν υπάρχει χώμα να πατήσουν και κεραμίδι να κοιμηθούν. Γιατί ο πόλεμος και η πείνα δεν κρατούν ένα μήνα ή ένα χρόνο. Γιατί 5 χρόνια τώρα στη Συρία και 30 στο Αφγανιστάν, αφανίστηκαν γενιές ολόκληρες!

Κι εκείνοι που τους εκδίωξαν βίαια από τους τόπους τους, αυτοί που τους υποχρέωσαν να θαλασσοπνιγούν για ένα δράμι ελπίδα, αφού πρώτα τους κατέστρεψαν, στη συνέχεια έκλεισαν τα σύνορά της ΕΕ και τους απαγόρευσαν την είσοδο.

Τους λαούς τους μακέλεψαν και τους μακελεύουν για τα κέρδη τους! Και εμάς με τα μνημόνια και την άθλια αντεργατική πολιτική, για τα κέρδη τους μας μακελεύουν!

Από το Ιράκ και το Αφγανιστάν, από την Συρία, τη Λιβύη, την Τυνησία, την Αίγυπτο, το Ισραήλ, την Παλαιστίνη και την «ευρύτερη Μέση Ανατολή», μέχρι τα Βαλκάνια, την Ουκρανία, τη Βενεζουέλα, από την περιφέρεια μέχρι την καρδιά της Ευρώπης και των ΗΠΑ, μαινεται ο Πόλεμος του Κεφαλαίου και των Κρατών του.

Οι σύγχρονοι μακελάρηδες, έχουν πολλά πρόσωπα.

Όλοι βγαλμένοι από την ίδια μήτρα. Όλοι παιδιά κι αδέρφια του ίδιου κολασμένου καπιταλισμού της εποχής της κρίσης.

Το ένα πρόσωπο είναι ο πόλεμος με βόμβες και όπλα. Το άλλο πρόσωπο είναι η επίθεση στους εργαζόμενους, οι μειώσεις μισθών, η φοροληλασία, η καταπάτηση κάθε δικαιώματος στη μόρφωση και την υγεία, στην εργασία και την ασφάλιση, η Ελλάδα των μνημονίων και η ΕΕ της κρίσης. Και τα δυο πρόσωπα είναι μέρος του ίδιου κοινωνικού πολέμου που μαινεται με πολλά πρόσωπα και σε πολλά μέτωπα με τον ίδιο όμως παρανομαστή, την πιο βαθιά κρίση που γνώρισε ποτέ το σύστημα!

Αυτοί οι κατατρεγμένοι είναι η τάξη μας. Είμαστε εμείς. Είμαστε από την ίδια όχθη. Εκείνους τους οδηγεί στη φτώχεια και την εξαθλίωση ο πόλεμος από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ, εμάς μας οδηγούν στη φτώχεια και την εξαθλίωση οι πολιτικές της ΕΕ, του ΔΝΤ, των τραπεζών, των εργοδοτών, της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και όλων των κυβερνήσεων που ψήφισαν και εφάρμοσαν μνημόνια, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του Ποταμιού. Κι οι δυο μας είμαστε βάρος για ένα σύστημα που ζει από το κέρδος. Θέλει να μας εξαφανίσει!

Γ' αυτό, Έλληνες, πρόσφυγες και μετανάστες, είμαστε από την ίδια όχθη κι όσο πιο γρήγορα το καταλάβουμε κι ενώσουμε τις δυνάμεις μας, τόσο πιο δυνατοί θα γίνουμε απέναντι στους κοινούς μας αντιπάλους.

Ποιοι είναι όμως αυτοί που θέλουν να μας πείσουν ότι οι πρόσφυγες είναι εχθροί μας, ότι κινδυνεύουμε από αυτούς, που μοίρασαν τρικάκια στη γειτονιά μας ενάντια στην εγκατάσταση των προσφύγων;

Πού ήταν όταν συγχωνεύονταν τα σχολεία και τα νοσοκομεία;
Πού ήταν όταν μειώνονταν οι συντάξεις, όταν δεκάδες μικρομάγαζα έκλειναν;
Πού ήταν όταν γίνονταν δεκάδες απολύσεις και χιλιάδες οικογένειες φτωχοποιούνταν βίαια;
Δεν ήρθαν ποτέ σε μια διαδήλωση, δε συμμετείχαν ποτέ σε μια απεργία. Παθαίνουν αλλεργία όταν ακούν εργατικό κίνημα και κινητοποιήσεις.
Έλειψαν από κάθε μικρό ή μεγάλο αγώνα αυτά τα 7 χρόνια για το ψωμί και τη δουλειά, για το ρεύμα και το νερό, από κάθε αγώνα που δείχνει αλληλεγγύη και νοιάξιμο για τις ανάγκες της εργαζόμενης και άνεργης πλειοψηφίας!

Αντίθετα, ήταν παντού όπου υπήρξε μίσος και επίθεση στους κοινωνικούς αγώνες.

Ήταν οι Χρυσανγίτες που έσκισαν το πανό με τα περιστέρια έξω από ένα νηπιαγωγείο στον Κολωνό, που έγραφε «ψωμί παιδεία ελευθερία».

Το ίδιο και για μια δουλειά δασκάλων για τη μετανάστευση, την προσφυγιά και το ρατσισμό στη Νέα Φιλαδέλφεια, η ΧΑ έκανε επερώτηση-καταγγελία στη βουλή για το θέμα της.

Μια νηπιαγωγός στη Λευκάδα καταγγέλθηκε από τους βουλευτές της Χρυσής Αυγής γιατί έκανε το αμάρτημα να φτιάξουν τα νηπιάκια της της σημαίες των χωρών καταγωγής τους, μια άλλη γιατί τους έμαθε τη λέξη καλημέρα σε όλες τις γλώσσες καταγωγής.

Στέκια Λαϊκών Συνελεύσεων και Εργατικών Λεσχών έγιναν στόχος επίθεσης και βανδαλισμών από νεοναζί.

Τα σωματεία στο Πέραμα, οι συνδικαλιστές της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης βρέθηκαν στο στόχαστρό τους και δέχτηκαν δολοφονική επίθεση από τα τάγματα εφόδου.

Το ίδιο και δεκάδες μετανάστες και πρόσφυγες σε πολλές γειτονιές έγιναν θύματα τους.

Είναι αυτοί που δολοφόνησαν το Φύσσα, χτύπησαν τους αιγύπτιους εργάτες στο Κερατσίνι και επιτέθηκαν στο συνδικάτο που τα έβαζε με τους πλοιοκτήτες στο Πέραμα.

Είναι τα τσιράκια των εργοδοτών και των αφεντικών, είναι κράτος και παρακράτος. Είναι το καθεστώς με όλα τα πρόσωπά του!

Βρίσκονται σε διατεταγμένη αποστολή! Ο στόχος είμαστε εμείς, οι εργαζομενοι και οι άνεργοι, οι φτωχοί του κόσμου.

Για να μείνει όρθιο το σύστημα και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι, όλοι όσοι ψήφισαν και υποστήριξαν μνημόνια, για να συνεχίσει ανενόχλητο τη βίαιη επίθεση του στα εργατικά δικαιώματα, για να λεηλατήσει ανενόχλητο κάθε κοινωνικό αγαθό, για να καταληστέψει κάθε σπιθαμή του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι, έχει ανάγκη από τον «εσωτερικό εχθρό».

Πίσω από το μίσος στον πρόσφυγα και τον μετανάστη, κρύβεται ο εργοδότης που μειώνει το μισθό κι αφήνει απλήρωτους για μήνες τους εργάτες, πίσω από το κυνηγητό του φτωχοδιάβολου κρύβεται η τράπεζα που αρπάζει το κεραμίδι που κοιμόμαστε, αφήνει χωρίς ρεύμα τα παιδιά μας, απειλεί τους πατεράδες μας και τις манάδες μας με την απόλυτη ανέχεια. Για να αποδεχτούμε όλοι μας, ότι η ζωή που μας αξίζει είναι να δουλεύουμε όποτε θέλουν, όσο θέλουν και για όσα θέλουν οι εργοδότες μας. Για να μετατραπούμε αδιαμαρτύρητα σε «λαθραίους» της ζωής.

Αυτό το καθεστώς προστατεύουν οι φασίστες με τις επιθέσεις στους μετανάστες, με τις απειλές και τα χτυπήματα στους αγώνες των εργαζομένων και τους κοινωνικούς αγωνιστές. Ο φασισμός, ως το μακρύ χέρι του συστήματος, επισφραγίζει μια πολιτική που το ίδιο το κράτος έχει χαράξει.

Ποια είναι αυτή η πολιτική:

Ο πόλεμος μαινεται ανενόχλητος!

Η ΕΕ κρατά ερμητικά κλειστά τα σύνορά της και υπογράφει μαζί με την Ελληνική κυβέρνηση τη συμφωνία

με την Τουρκία για να εγκλωβίσει τους σύγχρονους ικέτες, τους πρόσφυγες, στις εμπόλεμες ποριοχές! Οι ΝΑΤΟικές φρεγάτες κάνουν βόλτες στο Αιγαίο και οι πρόσφυγες συνεχίζουν να θαλασσοπνίγονται στα παγωμένα νερά του βοήθητοι!

Στην Ελλάδα η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ κλείνει τους πρόσφυγες σε στρατόπεδα, τους καταδικάζει να ζουν σε άθλιες συνθήκες μέσα στη βρωμιά και στο κρύο, φτιάχνει σύγχρονους τόπους εξορίας, απαγορεύει στα παιδιά να πηγαίνουν στα πρωινά σχολεία, τους φυλακίζει και τους βασανίζει!

Αλλά εμείς είμαστε εδώ σήμερα, όπως και όλες τις άλλες φορές, και θα βρεθούμε κι αύριο, για να αγωνιστούμε μαζί για τα δικαιώματα όλων μας. Για να έχει δικαίωμα στη στέγη ο πρόσφυγας, ο άνεργος, ο άστεγος και ο φτωχός, όλοι εμείς. Για να έχει πρόσβαση στη μόρφωση και στην περίθαλψη το παιδί του εργάτη, του πρόσφυγα και του μετανάστη, το παιδί με ειδικές ανάγκες, τα παιδιά των ευπαθών ομάδων, τα δικά μας παιδιά, εμείς οι ίδιοι. Είμαστε και θα είμαστε σε κάθε τόπο δουλειάς, εκεί που ο άνεργος άνθρωπος ψάχνει μεροκάματο, εκεί που η ΔΕΗ πάει να κόψει το ρεύμα, εκεί που συγχωνεύουν τα σχολεία, εκεί που αρπάζουν το τελευταίο πάρκο, εκεί που κλείνει ένα νοσοκομείο, εκεί όπου κυνηγούν το φτωχό πρόσφυγα και μετανάστη, εκεί που τον εκμεταλλεύονται και τον εξευτελίζουν, για να υπερασπιστούμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων στη ζωή. Για να αγωνιστούμε οι φτωχοί παρέα με τους φτωχούς για έναν κόσμο καλύτερο για μας και τα παιδιά μας, με δικαιοσύνη και ισότητα, με αλληλεγγύη και ελευθερία. Άλλωστε, αυτό κάναμε και μέχρι τώρα!

Δηλώνουμε ότι θα αγωνιστούμε ενάντια στη μισαλλοδοξία, τη βία του ρατσισμού και την ξενοφοβία που επιχειρούν να εγκαταστήσουν στον αξιακό κώδικα της ελληνικής κοινωνίας οι ναζιστικές οργανώσεις. Θα υπερασπίσουμε τους πρόσφυγες που έρχονται να ζήσουν στις γειτονιές μας! Όπως κάναμε και πριν, όταν συγκεντρώναμε ρούχα, τρόφιμα και παιχνίδια, όταν πηγαίναμε στο λιμάνι του Πειραιά, όταν φάγαμε μαζί, γλεντήσαμε μαζί, αγωνιστήκαμε μαζί.

Υπερασπίζουμε το δικαίωμα όλων των εργαζομένων, των ανέργων των άστεγων, των προσφύγων, στη στέγη και στην κατοικία, Όλων των παιδιών στη μόρφωση, ανεξάρτητα από φύλο, χρώμα, φυλή, θρησκεία. Για τα δικαιώματα όλων στην υγεία, στην αξιοπρεπή εργασία και στην ελεύθερη μετακίνηση. Για ανοιχτά σύνορα ώστε οι πρόσφυγες να μπορούν να μετακινηθούν εκεί που θέλουν. Καταδικάζουμε κάθε προσπάθεια εισβολής του φυλετισμού και του σωβινισμού στα σχολεία και τις γειτονιές μας.

Δηλώνουμε πως θα πράξουμε ό,τι περνάει από τα χέρια και την ψυχή μας, για να δυναμώσουν οι ιδέες μιας απελευθερωμένης, ανεξάρτητης, αδούλωτης, δημοκρατικής και χειραφετημένης κοινωνίας.

Γιατί πιστεύουμε βαθιά ότι ο κόσμος μπορεί να γίνει καλύτερος, χωρίς μνημόνια και τρόικες, χωρίς πολέμους και προσφυγιά, χωρίς ανεργία και φτώχεια, χωρίς άστεγους και απλήρωτους εργάτες, χωρίς συρματοπλέγματα στη ζωή και το μυαλό μας.

Γιατί πιστεύουμε βαθιά ότι οι εργαζόμενοι που με τον ιδρώτα τους, τη φαντασία τους, την επινοητικότητα τους, τα χέρια τους και το μυαλό τους παράγουν όλο τον πλούτο αυτού του κόσμου αξίζει να τον μοιράζονται δίκαια χωρίς δυνάστες κι αφεντάδες. Αρκεί να το ονειρευτούν και να το διεκδικήσουν. Οι πρόσφυγες και οι μετανάστες είναι καλοδεχούμενοι στις γειτονιές μας
Ο φασισμός και οι φασίστες ΟΧΙ

Ένα σύνθημα θα φωνάζουμε παντού και πάντα με όλη μας τη δύναμη

Και σήμερα και πάντα και όπως το 40
τη φτώχεια και το φασισμό θα πολεμάμε πάντα

Ντίνα Ρέππα, δασκάλα, ΔΣ ΣΕΠΕ «ο Αριστοτέλης»